

УДК 378.016:780.616.432
DOI 10.31654/2663-4902-2019-PP-1-75-81

Чжан Цзянань

аспірант Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ

У статті пропонуються педагогічні умови, які дозволяють найбільш ефективно, цілеспрямовано формувати світоглядну культуру майбутнього вчителя музики. Необхідність їх застосування в навчальному процесі оновленої школи обумовлена сучасними вимогами до діяльності вчителя, який має виступати активним суб'єктом навчального процесу.

На основі системного аналізу наукової літератури визначено, що особливої уваги вимагає формування світоглядної культури вчителя музики, оскільки вона набуває особливої значущості в його професійній діяльності. Наявність такої культури допомагає розкрити перед учнями глибокий гуманістичний зміст, визначити найважливіші думки і погляди, закладені в творах мистецтва. Розробка педагогічних умов як основного складника методики формування світоглядної культури студентів ґрунтувалася на поліхудожньому, дискурсивно-інтерпретаційному і гуманно-естетичному підходах, оскільки саме вони найбільше сприяють формуванню світоглядної культури студентів в умовах фахової підготовки. Відповідно були визначені такі педагогічні умови: 1) забезпечення фонду музично-естетичних знань майбутнього вчителя музики; 2) аксіологічна спрямованість світоглядних переконань як особистісних якостей; 3) установка на екстраполяцію світоглядних уявлень у процес музично-педагогічної діяльності.

Застосування кожної педагогічної умови супроводжувалося використанням пізнавально-пошукових, наочно-текстологічних, аналітико-сміслових методів, а також методів порівняння і зіставлення, рефлексивного кола, спільного коментування мистецьких явищ, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, мікро-викладання і рольового тренінгу. Завдяки застосованим педагогічним умовам і відповідним методам навчання студенти навчилися висловлювати власну світоглядну позицію, пов'язану з умінням знаходити й обґрунтовувати професійні проблеми, бачити їх значущість та співзвучність концептуальним позиціям педагогіки мистецтва.

Ключові слова: світоглядна культура, вчитель музики, педагогічні умови, методи навчання.

Соціальні перетворювання у різних країнах світу, зокрема в Україні і Китаї, зумовили пошук нових світоглядних орієнтирів в освітніх системах. Їх провідною ідеєю стало формування моральної, творчо мислячої людини з високою світоглядною культурою. Сучасному суспільству потрібен вчитель, який виступає активним суб'єктом педагогічного процесу, який не тільки здатний до впровадження загально-відомих знань, а й готовий адаптувати їх у нових перманентних умовах.

Обґрунтовуючи необхідність формування світоглядної культури особистості з філософської точки зору, відомі українські вчені (В. Андрущенко, Р. Арцишевський, О. Базавлук, Є. Бистрицький, Ю. Гриценко, В. Іванов, Н. Микешина, Д. Свириденко, В. Табачковський, В. Шинкарук) підкреслюють, що в даному процесі особливого значення набуває самоосвіта і самовиховання [1; 2; 5]. З цим висновком можна погодитись, оскільки світогляд повністю засновується на свободі людини, яка виражається в онтологічному способі її буття у світі. В основі будь-якого зовнішнього вибору лежить глибинний світоглядний вибір. Те, що людина сама вирішує або не вирішує свої проблеми у кожній конкретній ситуації, самовизначається у кожному

конкретному акті, є тією основою, на якій може виникати або розвиватися її духовний простір, усі її цінності, смисли, мотиви та інтенції.

Відтак фундаментальною позицією вищої мистецько-педагогічної освіти стає формування світоглядної культури особистості, переходу від засвоєння інформації до розвитку власних поглядів і переконань в царині мистецтва. Саме через вчителів мистецьких дисциплін, завдяки їх педагогічній майстерності, молоде покоління може виявляти, осягати та інтерпретувати культурні цінності, дивитися більш глибоко й уважно на художні твори сучасності, розуміти складні проблеми сьогодення, усвідомлювати зміст різноманітних явищ художньої культури та мистецтва.

У зв'язку з цим особливої уваги вимагає формування світоглядної культури вчителя музики, оскільки вона набуває особливої значущості в його професійній діяльності. Наявність такої культури допомагає розкрити перед учнями глибокий гуманістичний зміст, визначити найважливіші думки і погляди, закладені в творах мистецтва. Враховуючи ці позиції, метою нашої статті було визначення педагогічних умов, спрямованих на формування світоглядної культури майбутнього вчителя музики в процесі фахової підготовки.

Методи дослідження. У статті застосовується метод теоретичного аналізу науково-методичної та музикознавчої літератури з метою виявлення й обґрунтування світоглядної культури як складової фахової освіти педагогів-музикантів. Метод теоретичного моделювання процесу формування художньо-естетичного світогляду дозволив визначити можливості його екстраполяції у навчальний процес з метою розробки відповідних педагогічних умов.

Аналіз актуальних досліджень. Актуальними дослідженнями в руслі нашої проблеми є такі, які присвячені світогляду в контексті художньо-естетичного виховання, взаємодії мистецтв у естетичному вихованні та формуванні художньої культури особистості (В. Анненков, Т. Аболіна, В. Бутенко, І. Зязюн, Н. Миропольська, Г. Тарасенко, О. Щолокова та ін.); культурологічного підходу до освіти та виховання (М. Киященко, Е. Кучменко, О. Шевнюк та ін.). На думку цих дослідників, у світогляді поєднуються об'єктивні (вся сукупність знань людини) і суб'єктивні (погляди, переконання, ідеали) сторони. Суб'єктивна сторона світогляду полягає в тому, що у людини формується не тільки цілісний погляд на світ, а й узагальнене уявлення стосовно себе, котре складається з розуміння й переживання свого "Я", індивідуальності своєї особистості. Саме тому сучасні дослідження найбільше застосовують поняття "людські вимірювання", тобто ті, які поєднують науковість з гуманністю, пошук з відповідальністю, а знання – з мудрістю. Згідно з цими уявленнями, у світогляді науковці виділяють такі функції: тлумачення, оцінювання, а також праксеологічну, інформаційно-відбивну та орієнтаційно-регулятивну функції.

Виклад основного матеріалу. Під час розробки педагогічних умов як основного складника методики ми орієнтувалися на поліхудожній, дискурсивно-інтерпретаційний і гуманно-естетичний підходи, оскільки вважали, що саме вони найбільше сприяють формуванню світоглядної культури студентів в умовах фахової підготовки. Вивченням світогляду у площині психолого-педагогічних досліджень займалися такі відомі вчені, як М. Ашманіс, І. Бех, С. Гессен, А. Горелик, А. Касьян, Б. Ліхачов, Н. Менчинська, Е. Моносзон, Т. Мухіна, В. Сластьонін, А. Сущенко, В. Черноволенко, М. Фіцула та ін.

Зокрема, С. Гессен писав: "Не маючи світогляду як життєвого ставлення суб'єкта до світу в цілому, ставлення, яке містить в собі, поруч з уявленням про світ, оцінку його з точки зору цінностей, тобто деякого життєвого ідеалу, поза таким світоглядом немає самосвідомості, отже, не може бути буття людини як особистості" [4, с. 6]. Разом з тим В. Сластьонін підкреслював, що успішність світогляду забезпечується наступністю навчання, взаємодоповнюючими зв'язками у різних предметах, а також узгодженим впливом на інтелект, волю, емоції та практичну діяльність особистості.

Осмилюючи сутність поняття "світогляд" в галузі педагогіки мистецтва, вчені (С. Коновець, В. Ражніков, О. Рудницька, С. Соломаха, Г. Тарасов, М. Фроловська, Б. Целковніков, Г. Ципін, О. Щолокова) спираються на філософське розуміння цього феномену як системно-цілісного явища з духовно-моральною константною. Вони

зазначають наступне: на відміну від наукової (абстрактної) і релігійної свідомості, мистецький світогляд виявляється не через погляд на реальний світ, а через образи відчуття та світоспоглядання, стає системою відповідних ідеалів, теорій та смаків.

Згідно з даною позицією, О. Щолокова розглядає світогляд педагога мистецьких дисциплін як особливу форму свідомості і результат засвоєння основних цінностей життєвого та професійного буття. При цьому йому потрібно не тільки самому мати таку впевненість, а й вміти передавати свої переживання та віру своїм вихованцям. Така необхідність визначається специфікою художньо-педагогічного процесу [8, с. 4].

Надаючи великого значення світогляду педагога-музиканта в його професійній діяльності, Б. М. Целковніков зазначає: "...світогляд педагога-музиканта можна розглядати як частину особливо важливої, певною мірою універсальної і професійної культури, який зв'язує у загальну єдність духовно-правові, психологічні та інші її компоненти" [7, с. 3].

Враховуючи ці позиції, вважаємо за потрібне визначити й обґрунтувати педагогічні умови, які сприяють формуванню світоглядної культури майбутнього вчителя музики в умовах його фахової підготовки. До таких умов відносяться: 1) забезпечення фонду музично-естетичних знань майбутнього вчителя музики; 2) аксіологічна спрямованість світоглядних переконань як особистісних якостей; 3) установка на екстраполяцію світоглядних уявлень у процес музично-педагогічної діяльності.

Отже, сприймаючи та опрацьовуючи музичні твори різних стилів і жанрів, студенти мають набути світоглядних переконань, оскільки вони виступають як високий ступінь усвідомленості художньої картини світу, стають своєрідним індикатором світогляду педагога-музиканта, ціннісно-смысловим еталоном його реалізації.

Враховуючи зазначене, ми ввели першу педагогічну умову – *забезпечення фонду музично-естетичних знань майбутнього вчителя музики*. Згідно з цією умовою, студентам одразу надається установка на накопичення в цьому процесі духовно-особистісного і професійного досвіду, який обумовлює специфіку їх світоглядних переконань. Такий вектор його осмислення знаходить свій вияв у реалізації гуманістичної спрямованості навчання, домінуванні культурологічного підходу до явищ музичного мистецтва, застосуванні принципів активності, індивідуальності й креативності. На їх засадах відбувається ефективна реалізація різноманітних за спрямованістю і складністю власних цілей, дій та вчинків.

Реалізація цієї умови передбачала:

- уявлення щодо розвитку художньої картини світу і ролі музичного мистецтва у житті суспільства та окремої людини, в чому полягає цінність мистецтва минулих епох, чи потрібно включати сучасне мистецтво в програми загальноосвітніх навчальних закладів;

- стимулювання пошуково-пізнавальної активності щодо виявлення кращих музичних творів з усвідомленням їх художньо-естетичної значущості;

- спонукання до аналітичної діяльності стосовно тексту твору, котрий вивчається з метою визначення в ньому засобів образної виразності та стильових особливостей.

Зазначене спрямоване на формування таких умінь: уміння опрацьовувати та застосовувати на практиці методичну літературу з історії розвитку музики у контексті розвитку світового мистецтва, уміння використовувати знання у процесі вивчення фахових дисциплін.

У межах зазначеної умови доцільними вважали застосування наступних методів: пізнавально-пошукових (для осмислення різноманітних мистецьких явищ на різних етапах розвитку суспільства), наочно-текстологічних (для опрацювання стильових і жанрових характеристик музичних творів), аналітично-смыслових (для виявлення загальнохудожніх аналогій між видами мистецтва).

Друга педагогічна умова у нашому дослідженні була зорієнтована на *аксіологічну спрямованість естетико-світоглядних переконань як особистісних якостей* майбутніх педагогів-музикантів. Слід зазначити, що естетико-світоглядні переконання виникають в суспільстві на засадах гармонізації відносин, зв'язків та процесів, котрі відбуваються в його культурному середовищі.

Утворюючи в процесі вивчення фахових дисциплін систему ціннісно-орієнтаційних координат, у студентів поступово на рівні суспільної свідомості відбувається

становлення естетичного світогляду, який акумулює в собі ідеї, погляди, міркування, позиції, оцінки щодо сутності, ролі та місця мистецтва в житті та діяльності людини. Розкриваючи сутність вказаного явища, слід звернути увагу на ті процеси, які пов'язані з самореалізацією естетичного світогляду особистості. Адже йдеться про складне духовно-функціональне утворення людини, яке характеризується не лише тим, що певні знання, уява, погляди, ідеали відбуваються на рівні свідомості, але й їх спроможність впливати, взаємодіяти, створювати на цій основі нові творчі продукти, приймати відповідні рішення, виконувати відповідні дії. Прикладом внутрішньої залежності в структурі естетичного світогляду може бути взаємозв'язок емоційно-пошукової активності з проявами людини. Знаходження умов для збалансованого поєднання емоційного та інтелектуального, чуттєвого та раціонального, конкретного та абстрактного веде до того, що особистість починає усвідомлювати доцільність використання існуючих способів реагування на зовнішні процеси на основі їх ціннісного, системного, скоординованого використання.

Звертаємо увагу на те, що така спрямованість естетико-світоглядних переконань може відбуватися на всіх етапах фахової підготовки студентів. Адже естетичний світогляд особистості є залежним від внутрішніх процесів і тому передбачає активне залучення набутого раніше досвіду, наявних сил і можливостей людини у їх гармонійному поєднанні та використанні під час встановлення з навколишнім світом. Визначені на рівні особистості естетичні принципи, норми, вимоги, положення, пріоритети, ідеали, смаки покликані сприяти привнесенню у різноманітні сфери життєдіяльності усього того, що відноситься до прекрасного, піднесеного і гармонійного.

Розкриваючи перед студентами сутність мистецьких явищ, слід звертати увагу на ті процеси, які пов'язані з самореалізацією естетичного світогляду особистості. Адже світоглядна культура є складним духовно-функціональним утворенням, яке не тільки містить певні знання, уявлення і погляди, ідеали, а й спроможність особистості впливати і створювати на цій основі нові продукти, приймати відповідні рішення, виконувати відповідні дії. Саме тому сьогодні важливо враховувати зазначену особливість естетичного світогляду як духовного утворення особистості.

Ми також враховували, що в музично-педагогічних навчальних закладах особливого значення набуває створення естетичного середовища, яке передбачало застосування соціокультурних і художньо-естетичних впливів на суб'єктів навчального процесу. Такі впливи значною мірою детермінують зміст фахової діяльності й сприяють формуванню світоглядних уявлень студентів.

Зазначена педагогічна умова сприяла формуванню умінь диференційовано сприймати музичні твори різних стильових напрямків, знаходити в музичних текстах їх змістово-сміслові пласти; уміння поєднувати власне рефлексивне ставлення до музичного твору з відповідним емоційним відгуком; вміння опрацьовувати отриману музичну інформацію.

Відповідно ця умова передбачала застосування таких методів: порівняння та зіставлення музичних образів з художніми образами в інших видах мистецтва (студенти самі знаходять твори в різних видах мистецтва з близькими художніми образами) або зміна одного художнього образу в різних стильових напрямках. Доречним були і спеціальні перцептивні методи: рефлексивного кола, спільного коментування мистецьких явищ, музичного презентування сучасних творів тощо.

На основі викладеного запроваджувалася третя педагогічна умова – *установка на екстраполяцію світоглядних уявлень у процес музично-педагогічної діяльності*. Ця умова мала характер філософського узагальнення. Її головною установкою було те, що у змістовому плані світоглядні уявлення вчителя-музиканта є відношенням до специфічного духовно-ціннісного і діалогічного за характером судження, яке виражається на емоційно-чуттєвому, музично-логічному і духовно-практичному рівнях ставлення до об'єктів життєвого і професійного буття, зокрема до мистецтва та учнівської молоді.

Враховуючи багатоаспектність даного феномену, ми зосереджували увагу на формуванні у студентів світоглядних переконань, оскільки вони, поряд із судженнями, поглядами та ідеалами, входять до структури даного феномену і виступають як

найвищий ступінь усвідомленості навколишнього світу, стають ядром і своєрідним індикатором світогляду педагога-музиканта, ціннісно-смысловим еталоном і критеріями його реалізації. Ми передбачали, що усвідомлення особистісної і професійної значущості власних світоглядних переконань, впевненості у постійному їх збагаченні буде сприяти реалізації власних цілей, вчинків та дій. Тому серед методів, що застосовувалися під час запровадження цієї умови, були: діалог як метод ефективного комунікативного навчання (на матеріалі музичних творів різних стильових напрямків); методи порівняння та зіставлення, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності (ділові ігри, навчальні дискусії, формування емоційно-образного мислення студентів), а також методи мікро-викладання і рольового тренінгу. Останній метод виявився особливо цікавим для студентів. За його допомогою вони вчилися виступати в ролі доповідачів і опонентів, аргументовано відстоювати свої думки й погляди.

Отже, завдяки педагогічним умовам, розробленим нами на засадах полікультурного, дискурсивно-інтерпретаційного і гуманно-естетичного підходів, у майбутніх педагогів-музикантів були сформовані основи світоглядної культури, а також уміння здійснювати полікультурний діалог із залученням творів різних видів мистецтва. Студенти навчилися висловлювати власну світоглядну позицію, пов'язану з умінням знаходити й обґрунтовувати професійні проблеми, бачити їх значущість та співзвучність концептуальним позиціям педагогіки мистецтва.

Загальні висновки. Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо, що у фаховій підготовці майбутнього вчителя музики постійно виникає необхідність розгляду світоглядних позицій з точки зору педагогіки мистецтва, обґрунтування різних концепцій, теорій, систем мистецької освіти, визначення характерних рис у формуванні особистісних якостей та творчого потенціалу педагога. Розроблені у нашому дослідженні педагогічні умови формування представленого феномену набувають особливого значення у зв'язку з тим, що сучасний фахівець повинен мати свою власну професійну позицію, свій стиль художньо-педагогічної діяльності для подальшого його удосконалення протягом усього життєвого шляху, сповненого багатьма протиріччями.

Література

1. Андрущенко В. П. Світанок Європи: проблема формування нового учителя для об'єднання Європи ХХІ ст. Київ: Знання України, 2011. 1099 с.
2. Арцишевський Р. А., Бондарук С. О., Возняк С. С. Людина в сучасному світі. – Київ: ВТФ "Перун", 1997. – 221 с.
3. Бех І. Виховання особистості: Сходження до духовності: наук. видання. Київ: Либідь, 2006. 272 с.
4. Гессен С. И. Основы педагогики. Введение в прикладную философию. Москва: Школа-Пресс, 1995. 448 с.
5. Гриценко Ю. Мистецтво в розвитку художньо-естетичного світогляду особистості: ретроспективний аналіз. *Естетика і етика педагогічної дії*. Київ, 2015. Вип. 9. С. 131–139.
6. Зись А. Я. Философское мышление и художественнотворчество. Москва: Искусство, 1987. 255 с.
7. Целковников Б.М. Мировоззрение педагога-музыканта в поисках смысла: исследование / отв. ред. Э. Абдуллин. Москва, 1999.
8. Щолокова О. П. Світоглядна спрямованість фахової підготовки вчителя мистецьких дисциплін. *Теорія і методика мистецької освіти*. Київ: Наук. часопис НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. Вип. № 22 (27), ч. 1. С. 3–8.

References

1. Andrushchenko, V. P. (2011). *Svitank of Yevropy: problema formuvannia novoho uchytelia dlia ob'iednannia Yevropy XXI st.* [The Dawn of Europe: The Problem of Forming a New Teacher for the Unification of 21 Century Europe]. Kyiv: Znannia Ukrainy [in Ukrainian].
2. Artsyshevskiy, R. A., Bondaruk, S. O., & Vozniak, S. S. (1997). *Liudyna v suchasnomu sviti* [Man in the modern world]. Kyiv: VTF "Perun" [in Ukrainian].
3. Bekh, I. (2006). *Vykhovannia osobystosti: Skhodzhennia do dukhovnosti* [Education of the Personality: Ascension to Spirituality]. Kyiv: Lybid [in Ukrainian].

4. Hessen, S. Y. (1995). *Osnovy pedahohyky. Vvedenye v prykladnuuu fylosofyiu* [Fundamentals of pedagogy. Introduction to Applied Philosophy]. Moskva: Shkola-Press [in Russian].
5. Hrytsenko, Yu. (2015). *Mystetstvo v rozvytku khudozhno-estetychnoho svitohliadu osobystosti: retrospektyvnyi analiz* [Art in the development of the artistic and aesthetic outlook of the individual: a retrospective analysis] *Estetyka i etyka pedahohichnoi dii – Aesthetics and ethics of pedagogical action*. Kyiv. (9). 131–139 [in Ukrainian].
6. Zys, A. Ya. (1987). *Fylosofskoe myshlenye y khudozhestvennoe tvorchestvo* [Philosophical Thinking and Artistic Creation]. Moskva: Yskusstvo, 1987 [in Russian].
7. Tselkovnykov, B. M. (1999). *Myrovozzrenye pedahoha-muzykanta v poyskakh smysla: yssledovanye* [The worldview of a music teacher in search of meaning: a study]. E. Abdullyn (Ed.). Moskva [in Russian].
8. Shcholokova, O. P. (2017). *Svitohliadna spriamovanist fakhovoi pidhotovky vchytelia mystetskykh dystsyplin* [World-view orientation of professional training of teacher of arts disciplines] *Teoriia i metodyka mystetskoï osvity – Theory and methodology of art education*. Kyiv: Nauk. chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. 22 (27), 1. 3–8.

Чжан Цзянан

аспирант Национального педагогического университета
имени М. П. Драгоманова

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ МИРОВОЗЗРЕНЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ МУЗЫКИ

В статье предлагаются педагогические условия, позволяющие наиболее эффективно и целенаправленно формировать мировоззренческую культуру будущего учителя музыки. Необходимость их применения в учебном процессе обновленной школы обусловлена современными требованиями к деятельности учителя, который должен выступать активным субъектом учебного процесса. На основе системного анализа научной литературы определено, что особого внимания требует формирования мировоззренческой культуры учителя музыки, поскольку она приобретает особую значимость в его профессиональной деятельности. Наличие такой культуры помогает раскрыть перед учениками глубокое гуманистическое содержание, определить важнейшие мысли и взгляды, заложенные в произведениях искусства. Разработка педагогических условий как основного компонента методики формирования мировоззренческой культуры студентов основывалась на полихудожественном, дискурсивно-интерпретационном и гуманно-эстетическом подходах, поскольку именно они больше всего способствуют формированию мировоззренческой культуры студентов в условиях профессиональной подготовки.

Применение каждого педагогического условия сопровождалось использованием познавательно-поисковых, наглядно-текстологических, аналитико-смысловых методов, а также методов сравнения и сопоставления, рефлексивного круга, совместного комментирования художественных явлений, стимулирование учебно-познавательной деятельности, микро-преподавания и ролевого тренинга. Благодаря примененным педагогическим условиям и соответствующим методам обучения студенты научились выражать собственную мировоззренческую позицию, связанную с умением находить и обосновывать профессиональные проблемы, видеть их значимость и созвучность концептуальным позициям педагогики искусства.

Ключевые слова: мировоззренческая культура, учитель музыки, педагогические условия, методы обучения.

Zhang Jiangan

Postgraduate Student, National Pedagogical Dragomanov University

**PEDAGOGICAL CONDITIONS OF FORMING IDEOLOGICAL CULTURE
OF A FUTURE MUSIC TEACHER**

The article outlines pedagogical conditions that enable shaping the worldview of the future music teacher most effectively and purposefully. The need for their use in educational process of the renewed school is stipulated by modern requirements for the activities of a teacher, who should be an active subject of educational process. On the basis of systematic analysis of academic literature, it was determined that the formation of the ideological culture of a music teacher demands special consideration, since it acquires a special significance in their professional activity. The presence of such culture helps to reveal a deep humanistic content, to identify the most significant ideas and views embedded in works of art. The development of pedagogical conditions as the main component of the methodology of forming the students' ideological culture was based on the poly-artistic, discursive-interpretative, and humane-aesthetic approaches, since they are the ones that contribute most to the formation of the students' ideological culture in terms of professional training. Thus, the following pedagogical conditions can be distinguished: 1) providing a foundation for musical and aesthetic knowledge of a future music teacher; 2) axiological orientation of ideological beliefs as personal qualities; 3) extrapolation of ideological beliefs in the process of musical and educational activities. The use of each pedagogical condition is accompanied by the use of cognitive research, visual textual, analytical semantic methods, as well as methods of comparison, a reflexive circle, discussing artistic phenomena, stimulating educational and cognitive activity, micro-teaching and role-training.

As a result of the applied pedagogical conditions and the corresponding teaching methods, students learn to express their own ideological position related to the ability to find and substantiate professional problems, to see their significance and consonance to the conceptual positions of art pedagogy.

Key words: ideological culture, music teacher, pedagogical conditions, teaching methods.